

16 C 26 I 2012

ECLI:SK:KSBB:2017:6912203959.1

Sp. zn.: 12Co/58/2013 - 325
IČS: 6912203959

Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina Sekretariát	
Dátum:	04-08-2017
Evidenčné číslo:	1663
Číslo spisu:	489
Prílohy/lísty:	Vybavuje: <i>W.</i>

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v spore **žalobkyne M**

právne zastúpenej BAKO JANČIAR LEVRINC - advokáti s. r. o., advokátska kancelária so sídlom J. Kozáčka 13E, 960 01 Zvolen, IČO: 36 859 842, proti **žalovanému Slovenský rybársky zväz**, so sídlom Ul. Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina, o zaplatenie 18.298,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/26/2012-196 zo dňa 24. októbra 2012 takto

roz h o d o l :

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovaný **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 24. 10. 2012 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť sumu 18.298,97 € spolu s 9% úrokom z omeškania ročne odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby do zaplatenia (*prvý výrok*).

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou podanou 13. 03. 2012 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vzniknutého od 12. 03. 2010 do 12. 03. 2012, resp. od 01. 01. 2011 do 12. 03. 2012 na strane žalovaného užívaním bez právneho dôvodu a bez poskytnutia primeranej náhrady pozemkov, na ktorých sa nachádza vodná nádrž Tachty, ktoré patria do výlučného a niektoré do podielového spoluvlastníctva žalobkyne. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzala zo znaleckého posudku č. 70/2011 z 27.09.2011 znalkyne Ing. Prišky Pavlíkovej, ktorá určila hodnotu za prenájom nehnuteľnosti 0,08 €/1m² ročne, resp. 0,00021917808 €/1m² denne. Za pozemky v katastrálnom území Večelkov (35.099,88 m²) si žalobkyňa uplatnila sumu 5.281,25 € a za pozemky v katastrálnom území Tachty (92.950,24 m²) sumu 13.017,72 €.

Súd prvej inštancie ustálil za nesporné, že žalobkyňa je výlučnou, resp. podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území Večelkov, zapísaných na listoch vlastníctva č. [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] a nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území Tachty, zapísaných na listoch vlastníctva č. [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] nehnuteľnosti sú evidované ako trvalé trávne porasty, orná pôda a ostatné plochy nachádzajúce sa mimo zastavaného územia obce. Z Potvrdenia Ministerstva pôdohospodárstva o vytvorení rybárskych revírov zo dňa 23. 03. 2003 a jeho prílohy, Zmluvy o podmienkach výkonu rybárskeho práva na vodných nádržiach v správe SVP uzavretej dňa 05. 10. 2004, Zoznamu vodných nádrží v správe SVP, š.p. Banská Štiavnica súd prvej inštancie zistil, že v objekte vedenom v databáze vodných nádrží ako vodná nádrž Tachty, ktorá sa nachádza na pozemkoch patriacich žalobkyňi bol zriadený chovný (kaprový) revír č. 3-5810-1-2 s rozlohou 28 ha, na ktorom bol výkon rybárskeho práva štátom pridelený žalovanému. Uvedené skutkové okolnosti neboli sporné, preto okresný súd nevykonal žalovaným navrhnuté dokazovanie žiadosťou o vyjadrenie Ministerstva životného prostredia SR a Slovenského vodohospodárskeho podniku k ním uvádzaným skutočnostiam.

Medzi stranami sporu bola nezhoda v posúdení charakteru uvedenej vodnej plochy a existencii povinnosti platiť úhradu za užívanie pozemkov žalobkyne. Žalovaný tvrdil, že vodná nádrž Tachty je vodným tokom (definovaným v § 2 zákona o rybárstve) vo vlastníctve Slovenskej republiky, ktorého správa bola zverená Slovenskému vodohospodárskemu podniku, š. p. a výkon rybárskeho práva bol pridelený žalovanému, ktorý dňa 05. 10. 2004 uzatvoril so Slovenským vodohospodárskym podnikom, š. p., Banská Štiavnica zmluvu o podmienkach výkonu rybárskeho práva. Žalovaný tvrdil, že nevyužíva pozemky žalobkyne, ale len vodu vo vlastníctve štátu. Žalobkyňa uvádzala, že vodná nádrž napĺňa pojmové znaky rybníka; ak by aj išlo o vodný tok, v zmysle Občianskeho zákonníka nie je súčasťou pozemku. Namietala bezplatné užívanie pozemkov tvoriacich brehy vodnej nádrže a zdôraznila, že verejnoprávne oprávnenie na výkon rybárskeho práva žalovaného ncoprávňuje na ich bezplatné užívanie. Poprela charakter vodnej stavby vodnej nádrže Tachty, nakoľko na jej uskutočnenie nebolo vydané povolenie orgánu štátnej vodnej správy a ani v katastri nehnuteľností nie je takto evidovaná.

Súd prvej inštancie vychádzajúc z § 120 ods. 2 a § 451 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), z ustanovení § 43 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 písm. c), § 26 ods. 7 a 9 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách (ďalej len „vodný zákon“) a z ustanovení § 2 ods. 1, ods. 2 písm. c), d), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 až 3 veta prvá a § 39 písm. b), c) zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve žalobu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Uviedol, že z bezdôvodného obohatenia je pasívne legitímovaný ten, v koho majetkovej sfére

sa neodôvodnený majetkový prospech prejaví. V prejednávanej veci by to bol subjekt, u ktorého nedošlo k zmenšeniu majetku z dôvodu, že neuhrádzal platby za užívanie pozemkov žalobkyne. Žalovaný je iba vykonávateľom rybárskeho práva zvereného v zmysle predpisov verejného práva Ministerstvom pôdohospodárstva SR. Tento subjekt je len v zmluvnom vzťahu so správcom vodných nádrží a vo verejnoprávnom vzťahu k orgánom štátnej správy na úseku rybárstva. Úbytok spočívajúci v úhrade platieb za užívanie nehnuteľností žalobkyne sa musí prejavíť v majetkovej sfére vlastníka objektu nachádzajúceho sa na pozemku žalobkyne. Ako príklad obdobnej situácie okresný súd uviedol postavenie vlastníka pozemku, na ktorom je zriadená cudzia stavba, kde by bol v prípade úhrad za užívanie pozemku pasívne legitimovaný vlastník domu, nie jeho prípadný nájomca, ktorý by bol v právnom vzťahu s vlastníkom domu.

Z hľadiska predmetu konania súd prvej inštancie nepovažoval za určujúcu otázku charakteru vodnej plochy (či ide o vodný tok alebo o vodnú nádrž). Uviedol, že rybník aj vodná nádrž majú z hľadiska § 52 vodného zákona, ktorý rozlišuje a definuje vodnú nádrž a vodný tok, rovnaký režim ako vodné stavby. Aj keď žalovaný argumentoval, že vodná nádrž je vodným tokom, robil tak zrejme s cieľom dosiahnuť pri aplikácii čl. 4 Ústavy SR v spojení s § 43 ods. 1 a 2 vodného zákona záver, že pozemky pod vodným tokom sú súčasťou vodného toku a vlastnícky patria štátu. Sám si však protirečil tvrdením na pojednávaní, že štát sa snažil vykupovať pozemky pod vodnými tokmi, čo by podľa súdu prvej inštancie nerobil, keby bol ich vlastníkom. Okresný súd zdôraznil potrebu odlišenia úpravy verejného práva (pre účely ktorého je koryto súčasťou vodného toku) v danej oblasti štátnej správy od súkromnoprávnej úpravy vlastníckych vzťahov, kde v zmysle § 120 ods. 2 OZ platí, že vodné toky nie sú súčasťou pozemku. Konkurenciu, resp. konzumciu bezdôvodného obohatenia s nárokom na náhradu v zmysle terajšieho § 26 ods. 7 a 9 vodného zákona (§ 29 pôvodného zák. č. 11/1955 Zb. o vodnom hospodárstve) súd prvej inštancie vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby neriešil.

O trovách konania súd prvej inštancie nerozhodoval z dôvodu, že procesne úspešný žalovaný nenavrhol ich prisúdenie v zmysle § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

2. Žalobkyňa včas podané odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnila poukazom na § 205 ods. 2 OSP v spojení s § 221 ods. 1, písm. f) a h) OSP aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnila si náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

Zdôraznila, že vlastníkom rybárskeho práva v zmysle § 4 ods. 2 zákona o rybárstve je štát, ktorý jeho výkon zveril v zmysle § 4 ods. 3 tohto zákona žalovanému bez potreby osobitného právneho úkonu (zmluvy medzi vlastníkom rybárskeho práva - Slovenskou republikou a jeho užívateľom - žalovaným). Výkon rybárskeho práva na žalovaného prešiel zo zákona po splnení zákonných podmienok. Žalovaný je s vlastníkom rybárskeho práva vo verejnoprávnom, nie v súkromnoprávnom (záväzkovom) vzťahu. Správu vodnej nádrže Tachty vykonáva Slovenský vodohospodársky podnik, š. p. podľa zmluvy o podmienkach výkonu rybárskeho práva z 05. 10. 2004, ktorá tiež predstavuje úpravu práv a povinností zmluvných strán vo sfére práva verejného. Konajúci súd mal skúmať postavenie žalovaného

ako subjektu súkromného práva a prioritne zodpovedať otázku, či je nositeľom povinnosti na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Namietla aj záver súdu prvej inštancie o tom, že zodpovednostným subjektom z bezdôvodného obohatenia môže byť len vlastník objektu nachádzajúceho sa na pozemkoch vo vlastníctve žalobkyne, pretože súd prvej inštancie sa vlastníctvom vodnej nádrže Tachty nezaoberal a nevykonával žalobkyňou navrhnuté dokazovanie za účelom zistenia, či ide alebo nejde o vodný tok. Opätovne zdôraznila, že podľa jej názoru vodná nádrž Tachty nemá charakter vodnej stavby. Poukázala na definíciu rybníka v rozsudkoch NS ČR z 05. 02. 2004 sp. zn. 22Cdo/1097/2003, z 28. 05. 2003 sp. zn. 22Cdo/234/2003 aj sp. zn. 22Cdo/1221/2002 z 26. 08. 2002. Zastáva názor, že rybník (vodná nádrž) ako súčasť veci zdieľa režim hlavnej veci, teda pozemku tvoriaceho jeho dno a brehy a patrí do vlastníctva (spoluvlastníctva) žalobkyne, čo mal súd prvej inštancie skúmať ako prejudiciálnu otázku v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia. Ak žalobkyňa vychádza z toho, že vlastník pozemku je zároveň vlastníkom rybníka, zodpovednostným subjektom z bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v súvislosti s výkonom rybárskeho práva by mal byť v rozpore s pravidlami logiky vlastníka pozemkov. Povinnou z bezdôvodného obohatenia je iba osoba oprávnená vykonávať právo rybárstva. Žalovaný disponuje verejnoprávnym oprávnením na užívanie vodnej nádrže Tachty, resp. vody v nej zhromaždenej výlučne za účelom výkonu rybárskeho práva, resp. zarybňovania vodných nádrží. Verejnoprávne oprávnenie ho neoprávňuje na užívanie pozemkov tvoriacich dno a brehy vodnej nádrže vo vlastníctve, resp. podielovom spoluvlastníctve žalovanej. Žalovaný nemá súkromnoprávny dôvod na ich užívanie. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Hradci Králové z 15. 10. 2007 sp. zn. 21Cdo/334/2007, kde bol podľa nej v obdobnej veci priznaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia proti Českému rybárskemu zväzu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie zdôrazňujúc, že žalobkyňa odôvodnila odvolanie nesprávnym posúdením vodnej nádrže Tachty za rybník. Podaním z 19. 09. 2016 žalovaný vyjadrenie doplnil o tvrdenie, že vodná nádrž Tachty je evidovaná ako chovný rybársky revír. Žalovaný má ďalej uzatvorenú zmluvu o podmienkach výkonu rybárskeho práva so Slovenským vodohospodárskym podnikom, š. p., čím je daný právny dôvod. Z vodnej nádrže nemá žiaden majetkový prospech, nejde o podnikanie, ale o uplatňovanie práv a plnenie povinností v zmysle zákona o rybárstve. Slovenský vodohospodársky podnik, š. p. má uzatvorenú zmluvu o nájme s lesným spoločenstvom „PUSZTAI“, ktoré v zmysle zák. č. 97/2013 Z. z. prerozdeľuje zisk medzi všetkých svojich členov, ktorí sú vlastníkami aj pozemkov pod vodnou nádržou Tachty. Členkou tohto spoločenstva je aj žalobkyňa. Charakter vodnej nádrže Tachty ako vodnej stavby môže potvrdiť jej správca Slovenský vodohospodársky podnik, š. p. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Žilina, ktorý v podobnej veci rozhodol, že žalovaný nie je povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia.

4. Žalobkyňa v replike zopakovala potrebu posúdenia právneho postavenia žalovaného ako subjektu súkromného práva, teda potrebu zamerať sa na existenciu (neexistenciu) záväzkovoprávneho vzťahu zakladajúceho nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie konštatoval nedostatok pasívnej legitimácie žalovaného ako nositeľa a vykonávateľa verejných práv a povinností, avšak nezdôvodnil, v čom má spočívať nedostatok jeho pasívnej vecnej legitimácie ako nositeľa súkromných práv a povinností. Zopakovala tvrdenie o tom, že vodná nádrž Tachty nemá charakter vodnej stavby a ako

súčasť veci zdieľa právny režim hlavnej veci, ktorým je pozemok tvoriaci jej dno a brehy, preto patrí do vlastníctva, resp. spoluvlastníctva žalobkyne. Vlastníctvo vodnej plochy podľa predpisov verejného práva bez ohľadu na to, či ide o rybník alebo vodnú nádrž, nemá nič spoločné s vlastníctvom a výkonom práva rybárstva. Verejnoprávne oprávnenie na výkon rybárskeho práva žalovaného neoprávňuje na užívanie pozemkov tvoriacich dno a brehy vodnej nádrže Tachty. K vyjadreniu žalovaného z 19. 09. 2016 žalobkyňa uviedla, že nespochybňuje oprávnenosť výkonu rybárskeho práva žalovaným. Pri vyčíslení majetkového prospechu žalovaného na úkor žalobkyne je nutné vychádzať aj z konzumácie užívania zatopeného pozemku. Klasifikácia vodných nádrží podľa predpisov verejného práva nie je totožná s klasifikáciou veci podľa občianskeho práva. V ďalšej časti podania zopakovala svoje dovtedajšie tvrdenia. Napokon uviedla, že do majetkovej podstaty lesného spoločenstva „PUSZTAI“ nepatria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Tachty, len nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Večelkov, evidované na listoch vlastníctva č. [REDAKOVANÉ] Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálneho odboru.

5. Žalovaný v duplike poprel, že sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje, pričom zhrnul dôvody prednesené v skorších vyjadreniach. Poprel, že užíva pozemky pod vodnou plochou. Zopakoval tvrdenie, že žalobkyňa je ako členke lesného spoločenstva „PUSZTAI“ vyplácané nájomné na základe nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi lesným spoločenstvom a Slovenským vodohospodárskym podnikom, š. p.. Pozemky pod vodnou plochou sú evidované ako trvalé trávne porasty alebo orná pôda. Poukázal na § 4 ods. 8 a 9 zákona o rybárstve. Duplika žalovaného bola s poukazom na ust. § 374 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zaslaná žalobkyňi na vedomie.

6. Napadnutý rozsudok bol vydaný za účinnosti procesného kódexu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok účinný do 30. 06. 2016. Od 01. 07. 2016 sú súdy povinné aplikovať Civilný sporový poriadok podľa jeho prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, v zmysle ktorého platí, že *ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti*. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zohľadňujúc vzájomnú súvislosť ustanovení § 470 ods. 1 a § 470 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje, že nová právna úprava síce vychádza z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (§ 470 ods. 1 CSP), rešpektuje však procesný účinok odvolaní podaných do 30. júna 2016, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (§ 470 ods. 2 CSP). Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

7. Odvolací súd po zistení, že odvolanie podala včas strana sporu proti rozsudku, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach odvolania žalobkyne (§ 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP), so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane

druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a náležite vyhodnotil. Argumentácia okresného súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, argumenty podporujú záver o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe okresný súd dospel sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalobkyne v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

9. Pre právne posúdenie veci je vychádzajúc zo žalobných aj odvolacích tvrdení žalobkyne nevyhnutné predovšetkým jasne špecifikovať rozdiel medzi súkromnoprávnym a verejnoprávnym vzťahom. Súkromnoprávne vzťahy sú charakterizované tým, že ich subjekty majú vo vzájomných vzťahoch rovnaké postavenie, jeden nemôže jednostranným právnym úkonom alebo svojím rozhodnutím založiť povinnosti druhého a nemôže v jeho rámci autoritatívne vynucovať splnenie povinností druhého subjektu. Vo verejnoprávnom vzťahu je právne postavenie subjektov nerovné. Orgány verejnej moci rozhodujú autoritatívne, nezávisle od vôle ostatných subjektov.

10. Dôvodom zamietnutia žaloby okresným súdom bol nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Vecnou legitímáciou rozumieme stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je strana sporu subjektom práva (povinnosti), o ktorú v súdnom konaní ide. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia (hmotnoprávnej povinnosti), o ktoré v konaní ide. Nedostatok vecnej legitímácie sa ukáže až v samotnom konaní (Handl, V., Rubeš, J. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. Praha: Panorama, 1985, str. 401).

Pri posudzovaní pasívnej vecnej legitímácie žalovaného súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že subjektom, ktorého viaže povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie je ten, v koho majetkovej sfére sa nedôvodne získaný majetkový prospech prejavil. Odvolací súd pripomína, že v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu základ plnenia musí spočívať v občianskoprávných vzťahoch. Ako uvádza rozsudok NS ČR sp. zn. 28Cdo/2750/2013 bezdôvodné obohatenie je vylúčené, ak je daný právny vzťah regulovaný osobitnými zákonnými normami. Podľa ustanovenia § 451 OZ sa nemožno domáhať napríklad výživného plneného za inú osobu alebo preplatku na dôchodku. Súčasťou rybárskeho práva v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve je nielen oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby vo vodách určených ako rybárske revíry a ulovené ryby si privlastňovať, ale aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky. Podľa jeho § 5 ods. 1 užívateľ má právo vstupovať na pobrežné pozemky a vlastník alebo nájomca pobrežného pozemku je povinný strpieť vstup na tieto pozemky v nevyhnutnej miere. Definíciu pobrežných pozemkov obsahuje ust. § 49 ods. 2 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách.

Podmienkou vydania bezdôvodného obohatenia je tiež to, že získaná majetková hodnota musí byť vyjadriteľná v peniazoch. Žalovanému malo vzniknúť bezdôvodné obohatenie užívaním pozemkov tvoriacich breh a dno vodnej nádrže Tachty bez právneho dôvodu a neposkytnutím primeranej náhrady žalobkyne ako ich vlastníčke, resp. podielovej spoluvlastníčke. Nesporným bolo, že žalovaný na vodnej nádrži Tachty vykonáva rybárske

právo, ktoré mu bolo pridelené Ministerstvom pôdohospodárstva SR, ktoré koná za štát ako vlastníka rybárskeho práva. Rybárske právo patrí štátu bez ohľadu na to, či je vykonávané na vodných tokoch, ktoré nie sú v zmysle § 120 ods. 2 OZ súčasťou pozemku alebo na rybníku (vodnej nádrži), ktorý podľa tvrdení žalobkyne ako súčasť veci zdieľa právny režim hlavnej veci (pozemkov tvoriacich jeho dno a brehy). Tvrdenie odvolateľky, že výkon rybárskeho práva prešiel na žalovaného zo zákona po splnení zákonných podmienok neobstojí, pretože podmienkou výkonu rybárskeho práva v zmysle § 4 ods. 3 zákona o rybárstve je jeho pridelenie. Súd prvej inštancie správne ustálil, že subjektom, u ktorého nedošlo k zmenšeniu majetku neplatením platieb za užívanie pozemkov vo vlastníctve (podielovom spoluvlastníctve) žalobkyne nie je žalovaný ako vykonávateľ rybárskeho práva, ktorý je v zmluvnom (teda súkromnoprávnom, pozn. odvolacieho súdu) vzťahu so správcom vodnej nádrže a vo verejnoprávnom vzťahu k orgánom štátnej správy na úseku rybárstva. Žalovaný podľa predložených listinných dôkazov vykonáva právo rybárstva vo vode, ktorá je v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p., preto majú uzatvorenú zmluvu o podmienkach výkonu rybárskeho práva na vodných nádržiach v správe správcu, ktorej platnosť žalobkyňa nespochybnila. Odvolacie tvrdenie žalobkyne, že súd prvej inštancie neriešil otázku, či je žalovaný nositeľom pasívnej vecnej legitímácie aj z pohľadu súkromného práva, teda či je nositeľom povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie, neobstojí (odvolací súd poukazuje na piaty odsek piatej strany odôvodnenia napadnutého rozsudku).

11. Na doplnenie odvolací súd, vzhľadom na tvrdenie žalobkyne, že rybník (vodná nádrž) ako súčasť veci zdieľa právny režim hlavnej veci (pozemku tvoriaceho jeho dno a brehy) a tvrdenie žalovaného, že vodná nádrž Tachty je vodným tokom dáva do pozornosti, že žalobkyňa je podľa obsahu spisu vlastníčkou, resp. podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností na vyššie uvedených listoch vlastníctva ako orná pôda, trvalé trávne porasty a ostatná plocha, hoci podľa jej tvrdení ide v skutočnosti o pozemky, na ktorých sa rozprestiera vodná nádrž (plocha) Tachty. Vyhláška č. 461/2009 Z. z. pritom v prílohe č. 2 umožňuje v katastri nehnuteľností evidovať aj spôsob využívania pozemku vodný tok (kód 11), vodná plocha (kód 12) a rybník (kód 13). Vzhľadom na nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného však bolo nevhodným vykonávať akékoľvek ďalšie dokazovanie.

12. S poukazom na úpravu § 151 ods. 1 OSP, účinného v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie tento v enunciate rozsudku nerozhodol o náhrade trov konania, pretože nebol podaný návrh na ich prisúdenie. Odvolací súd pripomína, že v konaní pred súdom prvej inštancie bol úspešný žalovaný, ktorý skutočne návrh na prisúdenie náhrady trov konania nepodal.

13. Aj v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. 06. 2016, od 01. 07. 2016 je konanie o nároku na náhradu trov nenávrhové, preto odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal bez ohľadu na to, či žalovaný prisúdenie tohto nároku navrhol alebo nie.

14. Toto rozhodnutie senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané

opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V Banskej Bystrici dňa 29. júna 2017

JUDr. Jana Halušková
predsedníčka senátu

JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
člen senátu

Mgr. Katarína Katková
členka senátu

Krajský súd Banská Bystrica

Doložka o autorizácii

Rozsudok

Dátum vydania rozhodnutia: 29.6.2017

Spisová značka: 12Co/58/2013

IČS: 6912203959

ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6912203959.1

Elektronický prvopis autorizoval:

JUDr. Jana Halušková, predsedníčka senátu

JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD., člen senátu

Mgr. Katarína Katková, členka senátu

Dátum autorizácie: 25.7.2017 15:25:53

Dátum vytvorenia doložky: 26.7.2017

Vytvoril: Ing. Jana Kaliská